

щото сж билн по-рано влѣзнали въ църковната практика на руската църква. До настояще време една голѣма частъ отъ православния руски народъ въ църковния животъ употрѣблява свещенитѣ обряди и обичаи на древната апостолска западна илирийска църква, които сж били пренесени въ Русия отъ първитѣ проповедници на християнството—илирийскитѣ църковни клирици. До руския патриархъ Никона православния руски народъ е почиталъ и уважавалъ както еднитѣ, така и другитѣ свещени обичаи и обряди на своитѣ православни прадѣди. Както еднитѣ, така и другитѣ свещени обичаи и обряди на илирийската и цариградската църкви безразлично сж се употрѣблявали въ църковната практика на руската църква до времето на руския патриархъ Никона, който ималъ нещастieto да послуша лукавия съветъ на цариградския патриархъ, за да изхвърли изъ църковната практика на руската църква свещенитѣ обряди и обичаи на древната апостолска западна илирийска църква и съ това е станалъ причина да се раздѣли руския православенъ и набоженъ народъ на два враждебни религиозни лагера: на **старообрядци** и **православни**, когато и еднитѣ, и другитѣ сж православни. Това зло въ църковния животъ на православния руски народъ тегнѣ на епископската съвестъ на цариградския патриархъ, защото руския патриархъ Никонъ по това дѣло е билъ слѣпо орждие на цариградския патриархъ, който лукаво посѣветвалъ руския патриархъ Никона да изхвърли изъ църковната практика на руската църква илирийскитѣ свещени обряди и обичаи, които сж били пренесени отъ Илирия на Балканския полуостровъ въ Русия отъ българскитѣ църковни клирици отъ самото начало на християнството въ Русия.

Подиръ падането на първото българско царство въ 1018 год. подъ политическото робство на Византийската империя, започнали да се изпращатъ отъ Цариградъ чистокръвни гърци, за да заематъ българския архиепископски престолъ въ Охридъ. Тогава византийцитѣ започватъ унищожението на всички исторически паметници, които сж говорили за свѣтлото политическо и църковно минало на българския народъ. Българскитѣ охридски архиепископи, които сж били изпращани отъ Цариградъ, и които сж били чистокръвни цариградски гърци, за да заематъ българския архиепископски